

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 6/2003

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,

každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. večeře Páně

STARŠÍ DOROST (10-13 let): úterý 17

BIBLICKÁ HODINA: středa 18

BIBLICKÁ VÝCHOVA DĚTÍ A MLADŠÍ DOROST (7-10 let): čtvrtek 16-18

ODROST (14-18 let): čtvrtek 18

úřední hodiny br. faráře:

pondělí a pátek 10 - 11,30

středa 17 - 18

PROGRAM O PRÁZDINÁCH: POUZE BOHOSLUŽBY KAŽDOU NEDĚLI OD 9:30 HOD.

Kontakty na sbor

Adresa: Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: 244 461 037

Internet: <http://branik.evangnet.cz>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, úč. 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

IX. ročník, číslo 6 - červen 2003

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

vychází jednou měsíčně (kromě prázdnin)

Vedoucí redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan, M. Bedrníková
Výkonná redakce: Růžena Černá, Magda Holá

Uzávěrka v neděli před schůzí staršovstva (druhé pondělí v měsíci).
Příspěvky odevzdejte redakci (pokud možno i na disketě) nebo odešlete e-mailem na adresu:
mscerny@volny.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí souhlasit s názory redakce

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

SVATODUŠNÍ SVÁTKY

Živá minulost v naší přítomnosti

Jsou velké boží skutečnosti, které nesmějí vymizet z naší paměti a nesmí se ztratit jejich vliv na naši přítomnost. Aby se tak nestalo, je nám dána velká pomoc v církevním roce. Církevní rok nám znova a znova připomíná veliké skutky boží lásky a milosti...

Svatodušní svátky, letnice, původně starozákonní svátky, padesátý den po velikonocích. Pro křesťany všech dob jsou události tohoto dne nezapomenutelné. Je to den, kdy zjevně začíná nová doba v životě církve. Duch svatý obnovuje, posvěcuje, osvěcuje, oživuje. V těch dnech se zrodila křesťanská církev a vstoupila do dějin lidstva. A proto vroucněji než kdy jindy prosíme: "Sešli světlo své a pravdu svou, ducha svatého svého neodnímej ode mne."

(Jan Košťál: Živá minulost v naší přítomnosti)

Gobelín

Viděl jsem poutavý nástěnný gobelín s vetkanou prosbou o naplnění Duchem svatým. Kromě nápisu čtyři řady nádob: mají rozmanité tvary, barvy i velikost. Výmluvný symbol.

Takoví jsme my, učinění ne podle šablony, ale rozliční ve způsobu vnímání, nesterpně obdaření, odlišně chápající. I v tom se zračí nám svěřená svoboda, odlišnost konání, jedinečnost každého z nás. Jde jen o to, aby ty naše nádoby nezůstaly nahoře zazátkovány či ucpány; aby nezůstaly prázdné. Buďme a zůstávejme otevření, aby Duch svatý mohl také nás naplňovat.

Nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha?

I.Kor 1,13

(Miroslav Matouš: Být bližním světu)

(pozn. redakce internetové verze: v časopise je kresba Jany Wienerové - nádoba s ohněm)

Kázáníčka

*I mne, Pane,
zdravíš a oslovuješ
jak Marii při zvěstování,
i mně posíláš své anděly,
i mne mnohokrát a mnoha způsoby
zahrnuješ svými milostmi,
i mne, svým slovem,
v modlitbě povzbuzuješ
"neboj se",
i ve mně, tajemném těle
může a chce být Ježíš počat
a hlásán ve všech končinách světa.*

Jak se to může stát?

*Když nechám denně sestupovat,
Tvého Ducha do svého života,
když se jím vést nechám,
pak nežijí už jen já,*

*pak jsem jen služebník,
nástroj ve tvé ruce,
tobě propůjčený hlas, nohy, ruce,
srdce.....*

P. Frant. Trtílek: Kázáníčka

Svatodušní neděle

8. června 2003: - byl pokřtěn **JAKUB DRÁPAL**

- mládež zazpívala píseň "Báječnej bál"

- sv. Večeři Páně spolu s bratrem farářem vysluhoval senior Křesťanského společenství Dan Drápal.

- Nejstarší bratrskou píseň "Radujme se vždy společně" jsme poté, co varhanice šla k přijímání, dozpívali bez doprovodu varhan. Tak asi zněla v patnáctém století

Z ČCE

Nové vedení Českobratrské církve evangelické

Na prvním zasedání 31. synodu ČCE byla zvolena synodní rada ČCE, která bude slavnostně instalována 23.11.2003:

synodní senior Mgr. Joel Ruml, farář v Olomouci

1. nám. synod.seniора Mgr. Pavel Klinecký, farář Praha - Strašnice

2. nám. synod.seniora Mgr. Miloš Rejchrt, farář Praha 1, Salvátor

synodní kurátorka MUDr. Mahulena Čejková, Děčín

1. nám.synod.kurátorky Ing. Pavel Stolař, Soběhrdy

2. nám.synod. kurátorky Ing. Pavel Prosek, Praha - Dejvice

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO V ČERVNU

Zápis ze 638. schůze staršovstva 9. června 2003

Přítomni bratři a sestry: Rejchrt, Novotný, Bedrník, Bruncko, Černá, Čierná, Drápalová, Kolářová, Kučera, Nývltová, Žilková, Holý, Hoznauer, Zvánovcová

1) na začátek schůze se dostavili vedoucí **letních táborů** - bratři a sestry Petr Holas, Jana Kusáková, Marie Zvánovcová, Štěpán Verner, Vojta Stralczyński, Jitka Padruňková, Jakub Čierný, Ora Víšková, Jarmila Šmídová, Josef a Martina Sýkorovi, Michal Jungmann, Marie Drápalová, Anna Víšková, Jiří Matoušek, Zuzana a Tomáš Bedrníkovi.

Informovali o připravovaných šesti letních akcích pro děti a mládež:

Michal Jungmann: Pecka 2.-16.8. - přihlášeno 33 dětí

Marie Drápalová: Voda I. 22.6.-6.7. Rumunsko - celkem 23

Tomáš Bedrník: Voda II. 7.7.-16.7. Otava - celkem 34 účastníků

Jiří Matoušek: pěší Rumunsko 16.7.-29.7.

Petr Holas: Lysá u Havl. Brodu 2.-16.8. - 15-18 dětí

Ora Víšková putování po Jižních Čechách s divadelním představením 16.-23.8. - 15 účastníků

Poté bratr farář každému vedoucímu jednotlivě vyprosil požehnání pro odpovědnou práci v nastávajícím období.

2) Tomáš Bedrník žádá o překlenovací půjčku na nákup materiálu pro vodácký tábor. Staršovstvo souhlasí s půjčkou Kč 20.000 - tato částka bude vrácena do konce roku.

3) **Kontrola květnového zápisu:**

- Počítač je třeba vybavit antivirovým programem. Diskety se seznamem členů byly vyzvednuty.

- Slibu staršovstva 21.9. bude předcházet pohovor se seniorem Tomášem Bískem dne 8.9. při schůzi staršovstva.

- Kanalizační přípojka na našem pozemku byla opravena a vyfakturována, o opravě venkovní části se zatím jedná.

- Lékárnička byla doplněna, děkujeme Michaele Bedrníkové za rychlé splnění úkolu.

- Kostel byl uklizen, děkujeme všem, kdo při velkém úklidu pomohli.

4) **Zástup** za bratra faráře v době letní dovolené:

20.7. P. Novotný, 10.8. D.R. Nývltová, 17.8. J.A. Dus, 24.8. J. Žilková. Dosud je neobsazen termín 27.7. a 3.8. Požádáme o pomoc br. Říčana a sestru Krpálkovou.

5) **Zprávy z ústředí** církve:

Na prvním zasedání 31. synodu ČCE byla zvolena nová synodní rada. 12.6. v 18 hod. se v Dejvicích koná shromáždění Jeronýmovy jednoty 9.11.3003 bude na Smíchově od 9 hod. konvent.

6) Marta Drápalová informuje, že přátelé z **Dittersdorfu** by měli přijet do Prahy 2. nebo 3. neděli v říjnu. Je třeba pro ně připravit program.

7) Dušan Bruncko informuje, že koncem září budou opět obnoveny pravidelné schůzky **mládeže**, a to každé úterý od 18,30 hod. v kostele. Zatím se schází D. Bruncko s mládežovým výborem (Anna Víšková, Anna a Magda Holá, Michal Slabý a Jiří Matoušek) k modlitební přípravě.

Anna Víšková dostane klíč od kostela.

Na zahradu bude umístěn stojan na kola.

8) Bude obnoveno **půjčování knih** po bohoslužbách. Této služby se ujme Eva Hloužková.

Tomáš Bedrník zajistí knihovničky do výklenku dveří po obou stranách vchodu do hlavní místnosti kostela. Staršovstvo uvolní 5.000 Kč na postupné přikupování knih. Pokud by chtěl někdo darovat hodnotnou literaturu do sborové knihovny, necht' předá písemný seznam knih sestře Hloužkové, která (s ohledem na omezený prostor) vybere, které knihy budou do knihovny zařazeny.

9) Bratr Bruncko navrhuje, abychom se pokusili jednat s organizací rybářů, která vlastní sousední objekt, o možnosti **využívání jejich sálu** pro mládežnické a jiné akce, které se nevejdou do kostela. Staršovstvo souhlasí, aby v tomto směru navázal jednání.

Předprázdninové setkání staršovstva bylo zakončeno prosbou o ochranu skupiny, která je v současné době na poznávacím zájezdu v Itálii, i všech členů sboru v době prázdnin a dovolených.

Zapsala: R. Černá

ZE SBORU

Dorost

Z našich mladých bratrů a sester můžeme mít radost. Letos se opět úspěšně zúčastnili závodu

Biblická stezka organizovaného Dorostovou unií - dvě dorostenecké hlídky dostaly čestné uznání za účast v celostátním kole: Marek Pospíšil, Adéla Pospíšilová a Jakub Drápal (kteří v pražském regionálním kole obsadili třetí místo) se ve finále umístili na čtvrtém místě, Lukáš Drápal, Prokop Stralczynský a Kateřina Holá na pátém místě.

Blahopřejeme!

(pozn. redakce internetové verze: na obrázku je získaný diplom)

Kde jsou všechny zpěvníčky?

Michal Jungmann prosí všechny, kdo používají zpěvníčky "Bráníčky" doma na podložení stolu, aby je vytáhli a přinesli do kostela. Jinak by se mohlo stát, že na táborech nebude z čeho zpívat.

Mládež

NOVINKA

ZVEME VÁS VŠECHNY, I VÁS, KTERÍ NÁS VŮBEC
NEZNÁTE
NA

VELKOU ZAHAJOVACÍ PÁRTY BRANICKÉ MLÁDEŽE

která se koná v **úterý 30. září 2003** v 18,30
na zahradě kostela
zn.: můžete přinést něco dobrého

MLÁDEŽ SE PAK BUDE SCHÁZET KAŽDÉ ÚTERÝ
OD 18,30 V KOSTELE

Těšíme se na vás
ANNA VÍŠKOVÁ 241 716 165, 777 842 226
aviskova@hotmail.com

MICHAL SLABÝ 241 433 353, 608 153 641
slabymichal@seznam.cz

JIRKA MATOUŠEK, MAGDA HOLÁ,
ANKA HOLÁ, DUŠAN BRUNCKO

(zn.: čekejte další info...)

Upozornění na film

Markéta a Jirka Královcovi z nadace Klíček (kterou náš sbor pravidelně podporuje) nás upozornili,

že televize bude vysílat nový dokumentární film "Dítě v nemocnici" režiséra Tomáše Škrdlanta. Tento film se věnuje problematice, ve které teprve v poslední době dochází k určitým změnám k lepšímu. Podívejte se na ČT 1 v neděli 15. 6. v 15. 25 v cyklu Mimo domov. Repríza bude 17. 6. na ČT 2 v 02.05.

Bratr farář Luděk Rejchrt - 30 let v Bráníku

1.9.1973 byl zvolen Luděk Rejchrt farářem v Bráníku

Jak k nám do Bráníka přišel bratr farář Luděk Rejchrt

Bylo to dávno a dávno, kdy to vše začalo - v době, kdy v branickém sboru farářoval bratr farář Timoteus Pokorný. Byla to doba, kdy bylo dost těsno. Před bohoslužbami jsme se dívali, zda do kostela vstoupí dva muži v kožených kabátech a kdy při schůzi staršovstva občas někdo vyšel, aby se podíval, zda někdo neposlouchá pod okny v zahrádce kolem kostela. Tehdy nám bratr farář Timoteus Pokorný, velký milovník duchovní hudby, vyprávěl na staršovstvu, co se dělo na setkání hymnologického odboru při synodní radě Českobratrské církve evangelické, jehož byl členem. Připravoval se "nový zpěvník" - ten, který dnes máme v kostele. Pracovala na něm po desetiletí skupina starých hudebních "kozáků" - od dob bratra faráře a seniora Somolíka až po bratra faráře a seniora Hrejzu. Byli jsme za takovéto zprávy vděční, neboť v té době díky situaci v naší zemi nadějných věcí nebylo tak mnoho. Jednou přijel - tuším ze zasedání tohoto hymnologického odboru, odněkud - tuším z Krkonoš - a potěšil nás nejen zprávou o tom, jak zpěvník pokračuje, ale i tím, že do této "zpěvníkové" komise přišel nový člen. Jeho jméno nám řekl, ale kdo by si ho na poprvé zapamatoval? Jinak tomu bylo, když nám začal zpívat některé písně, které tento nový člen odboru přinesl. Znely jinak nežli žalmy a staré, klasické zpěvníkové písně. Znely nám tehdy "nově" a něco nadějnější říkaly - o tom, co to znamená žít vírou a při tom neklesat na duchu a nepoddat se depresi, která se snášela na celou církev a nejen na ni. Ze staršovstva jsme odcházeli "v partě" - bratr Prosek, bratr Bísek a já - po cestě jsme si notovali, jak je to dobře, že se rodí pěkné nové písně. Zdálo se nám, že se tak blýská na lepší časy.

Tak to začalo. Ale nekončilo to tak rychle. Stalo se, co se v životě stává. Manželka bratra faráře Timotea Pokorného zemřela. Byla to těžká situace pro celou rodinu - i pro sbor. Všichni jsme byli smutní a bratr farář mimořádně. Za dobré manželství se platí - řekl mu kdosi ve sboru.

Čím hezčí manželství, tím těžší rozchod. Bylo tomu tak zřejmě i v tomto případě. A protože se těžkosti na duši projevily časem i tíží na těle, dostavilo se u bratra faráře Timotea Pokorného to druhé. Stalo se, že se jeho zdravotní stav radikálně zhoršil. Ležel v nemocnici. Když jsme ho navštívili, zabrousil i na téma svého nástupce. Šlo mu o to, aby práce, kterou v Bráníku po léta vedl, mohla zdárně pokračovat. Ač jsme ho všelijak zaráželi a ujišťovali ho, že se uzdraví a vše bude v dobrém pokračovat dál, nedal se zastavit a svou řeč dokončil. Sdělil nám, co měl na srdci - že nám sice nemůže nařídít, ale přece jen nám může doporučit, koho bychom měli zvolit po tom, až on z Bráníka odejde. Hádejte koho? Bratra faráře Lud'ka Rejchrtu. Ten prý si svá "Jakobovská farářská léta" odsluhuje kdesi v Krkonoších. Říkal, že by byl jeho dobrým branickým nástupcem.

Co se v nemocnici naznačilo, to se na schůzi staršovstva dokončilo. Když se staršovstvo dostalo do situace, že skutečně mělo někoho navrhnout za svého odcházejícího faráře, nikoho nenapadlo nic jiného, nežli to, co bylo před krátkým časem řečeno jen jako doporučení. Žádné jiné jméno se neobjevilo. O nikom jiném se nehovořilo, nežli o bratru faráři Lud'kovi Rejchrtovi. V tom bylo staršovstvo skutečně zajedno a v tom byl zajedno i sbor, když se tento nový "adept" z hor přišel do sboru představit. Vše se zdálo jasné a nadějně.

Kolikrát se ale stane, že věci nejsou tak jednoduché, jak se na první pohled zdají. Bylo tomu tak

i s příchodem bratra faráře Lud'ka Rejcherta . Stalo se něco, co staršovstvu vyrazilo dech. Branický sbor měl totiž úředně přidělený byt pro faráře. Ten se "vyprázdnil" tím, že oba manželé Pokorní zemřeli a jejich děti se odstěhovaly. Majitel domu toho využil a byt prostě "zabral" pro sebe. Najednou jsme měli nového bratra faráře, ale neměli jsme pro něj byt. Zvolen již byl - v tom nebyl žádný problém, ale neměl kde bydlet. Dojížděl kázat do Braníka z Krkonoš! Nabízeli jsme mu, když ne byt, tak alespoň možnost přespání u členů sboru, ale on prohlásil, že má kde v Praze přespát. To měl, ale byt ne. Co dělat? Byla to doba, kdy místo kurátora sboru zastával bratr Adolf Prosek. Na něm nyní ležela odpovědnost za vyřešení této trapné situace. A on se věci ujal s úctyhodnou odvahou a vytrvalostí. Obojího bylo přitom zapotřebí jako soli. Nejen vynalézavosti - schopnosti vidět kde by se něco dalo sehnat, ale i odvahy jednat s majitelkou domu a s úřady, které zdaleka nebyly nakloněny tomu, aby se pro sbor událo něco nadějného. A výdrže bylo třeba - nedat se a dotáhnout do konce "věc" koupi domu, fary.

V době těchto ubytovacích "peripetií" se však událo něco neobvyklého. Dozvěděli jsme se, že bratru faráři Lud'ku Rejchrtovi a jeho manželce Noemi bude udělen doktorát. Nevěděli jsme to dříve. Přišlo to jako blesk s nebe. Zvolili jsme ho jako Lud'ka Rejcherta a najednou budeme mít faráře s akademickým titulem! Nejen to. Na faře, kterou ještě nemáme, budou hned dva doktoři! Každý se ptal, co to znamená, zda nám obratem ruky neodejdou na fakultu a sbor bude bez faráře. Oddechli jsme si, když manželka bratra faráře - paní PhDr. Noemi Rejchrtová - opravdu odešla na fakultu učit studenty teologie sama a nás bratr farář ujistil, že nemá zaječí úmysly a chce zůstat farářem branického sboru. Nakonec jsme z těch jeho historických studií přece jen něco měli. Na staršovstvu nám kolikrát "v druhém programu" vykládal něco z historie. Nezkoušel nás, ale doplňoval mezery v našich znalostech a přibližoval nám dějiny - nejen naší církve. A za to jsme mu byli vděční.

Po určitém čase se vše dostalo do normálních kolejí - díky Pánu Bohu a mimo jiné neúnavné aktivitě bratra kurátora Adolfa Proska. Bratr farář s rodinou měli kde bydlet, nebezpečí přechodu na fakultu bylo zažehnáno a práce bratra faráře Lud'ka Rejcherta se mohla začít rozvíjet. Mile nás potěšilo, že se pečlivě připravuje na kázání. Ta si psal doslova a vždy je měl pečlivě připravená. Připravoval se "písemně" i na biblické hodiny. Pro kázání i pro biblické hodiny měl - jak bylo vidět - zcela konkrétní dlouhodobý plán. Nebyla to nahodilá volba tématu, ale systematický postup. Krok za krokem nás vedl, učil, potěšoval a upevňoval ve víře. Jeho práce se pak časem rozvíjela - otevírala jako květ růže.

První neděli v měsíci se objevily rodinné bohoslužby a staly se nedílnou - organickou součástí branických bohoslužebných setkání. Bratr farář začal při těchto rodinných bohoslužbách používat obrazů, o jejichž přípravu požádal nejprve sestru Trnkovou a pak i další členky a členy sboru. Kázání u příležitosti těchto rodinných nedělí začal mít dvojí - jedno krátké pro dospělé a jedno srozumitelné (pronesené "s patra" - ex abrupto) pro děti. Na to jsem se vždy osobně těšil. Bylo tak srozumitelné, že i já jsem je pochopil! A jeho práce se - jako růže - rozvíjela dále. Objevily se vánoční hry. Ty se staly též organickou součástí branického sborového života. Tvoří jeho "slavnou" kapitolu - stejně jako vydávání zpěvníků, knížek, nahrávek na kazetách a disketách (CD- romech) atp. Je toho "přešlá" a jsme toho svědky dodnes. Dík za to.

Jednu - zcela osobní věc bych však rád dodal závěrem. Stalo se za minulého režimu, že jsem jako člen synodní rady požádal o presbyterní ordinaci, abych mohl na uprázdněných sborech kázat zvláště o tzv. velkých církevních svátcích (vánocích, velikonocích atp.). Připravil jsem si kázání, které jsem měl o svátku nanebevstoupení Páně přednést před komisí v branickém kostele. Pokusil jsem se písemně připravit "učené" kázání, aby bylo před celou synodní radou a řadou bratří farářů i profesorů vidět, že přece jen "něco" udělat umím, ale spokojen jsem nebyl. V poslední chvíli jsem vše, co jsem měl připraveno, zavrhl a kázání bylo prosté - jak jen kázání může být "očistěno od nánosu lidských smyšlenek" jak by řekli naši otcové. V jeho středu stála postava Pána Ježíše Krista. Ten byl prvním i posledním tohoto kázání. Když bylo po všem a hosté se odporoučeli, přišel za mnou bratr farář Dr. Luděk Rejchrt a mezi čtyřma očima mi poděkoval za to, že jsem odolal pokušení mluvit "učeně" a zvolil to "jedno potřebné" - Ježíše Krista. Vyjádřil tak radost nad tím, že jsem do středu kázání položil to, co je - jak říkal - i pro něho alfou i omegou. To mi osobně pomohlo a dodnes pomáhá. I za

to dík.

Jaro Křivohlavý

Ze zápisníku "Zahraničního zpravodaje" aneb jak jsem prožila velikonoční týden v nizozemském Veertu

Protestantský sbor ve Weertu, kde žije moje dcera s rodinou, je velmi živým společenstvím, které před třemi lety navázalo spojení s litoměřickou Diakonií a účinně ji podporuje. A myslím že tento vztah se nenaruší ani nepříjemnou zkušeností tamějšího faráře a jeho paní, kterým při první návštěvě v Čechách minulý týden bylo ukradeno auto.

Ale vraťme se k velikonočnímu týdnu. Členové sboru měli možnost účastnit se od pondělí do středy půlhodinových večerních ztišení se zpěvem a slovem, výjimečně bez doprovodu varhan. Při vedení těchto setkání se střídali členové staršovstva, zatímco br. farář usedl do lavice mezi posluchače. Účast na těchto večerech se pohybovala mezi 20-25 přítomnými.

Na Zelený čtvrtek mne překvapily dvě věci: tento den je nazýván Bílým čtvrtkem (Witte donderdag) a při večerním shromáždění se slaví Večeře Páně (zatímco na Velký pátek nikoli). Při tomto shromáždění už byla účast poměrně velká, stejně jako v pátek, který je zde označován jako Dobrý pátek (Goede vrijdag).

Ovšem největším zážitkem (po stránce vnější i vnitřní) bylo shromáždění v sobotu před nedělí velikonoční. Bylo to něco jako velikonoční půlnoční, protože začátek byl ve 22 hod. a konec ve 23,45 hod. - však také to má označení Passwake, čili velikonoční stráž. V záhlaví programové knížčky stálo: De lof van het licht = chvála světla. Seděli jsme v setmělém kostele a před každým účastníkem shromáždění byla v malém držáčku na lavici štíhlá svíčka.

Hlas v popředí se ptal: "Jak daleko je noc? Jak daleko, strážný, je noc?" A jiný hlas odpověděl: "Ráno přijde, říká strážný, ale ještě je noc". A v tuto chvíli vstoupili zezadu do kostela dva diakoni se svíčkami v ruce a se slovy "Kristus, světlo světa". Tak, jak si od těchto svíček rozsvěcovali přítomní své svíčky, bylo stále jasněji a jasněji. A po chvíli, mezi písněmi a četbou z Bible, opět zněly otázky a odpovědi:

- " Proč je tato noc jiná než všechny ostatní noci?"

- "Abychom nezapomněli, kdo jsme, abychom slyšeli, že jsme lidé, povolání ze tmy do světla..." atd.

Všechno bylo umocněno ještě i tím, že při shromáždění bylo pokřtěno malé děťátko, dva dospělí byli přijati do sboru a byla slavena Večeře Páně.

Neděle velikonoční byla vyvrcholením celého velikonočního týdne. Kromě společných písní čtyřikrát zpíval pěvecký sbor, ale už nebyla VP. Na rozdíl od našich zvyklostí mají děti NŠ i o svátcích. Když po začátku bohoslužeb odcházejí, nesou si s sebou svíčku zapálenou od velké svíce u stolu Páně. Před koncem shromáždění přicházejí zpět a se svými učitelkami povědí všem, co bylo tématem jejich setkání. Tentokrát bylo k tomu přidáno ještě něco: každé dítě dostalo hrst vkusně vyrobených narcisů s připevněným textem; všichni se rozběhli po kostele a každému účastníkovi bohoslužeb dali jeden narcis, takže to z kruchty vypadalo jako žlutě rozkvetlá louka.

Tak to je z mého zápisníku vše.

D. Rut Nývltová

K článku "Nový kostel?"

V posledním čísle Brány nás velmi zaujala diskuse k výstavbě nového kostela. Souhlasíme s tím, že je to krásná představa a že nový kostel by skutečně byl velmi potřeba. Uvědomujeme si, kolik námahy, zodpovědnosti a rizik by s tím bylo spojeno. Přesto bychom rádi vybídli k zamyšlení nad těmito otázkami:

1) Znamená stanovisko staršovstva, že se od výstavby nového kostela upouští definitivně, a to i ve vzdálenějším časovém horizontu řekněme deseti let?

2) Jestliže ano, nebylo by pak vhodné uvažovat o rekonstrukci stávající budovy, konkrétně o rozšíření společenských prostor - apsidy a malého sálku, rekonstrukci toalet a kultivaci zahrady? (Nevíme ovšem, zda by to bylo možné po technické stránce a zda by stálo za to do této budovy, vzhledem k jejímu stáří, investovat.)

Myslíme, že o této věci by se mělo dále diskutovat a že určitá konkrétní představa do budoucna by byla zapotřebí.

Rodina Holých

POZVÁNÍ

Pozvánka na koncert duchovní hudby

Čtvrtek 26. června 2003 v 19 hod.

Kostel sv. Prokopa v Praze - Braníku

Skladby A. Dvořáka, P. Ebena, L. Rejchrt a dalších

Barbora Stralczynská - soprán

Jana Harváňková - mezzosoprán

Helena Doležalová - alt

Ondřej Socha - tenor

Jaromír Nosek - bas-baryton

Pavel Koblík - bas

Vojtěch Stralczynský - violoncello

Miloš Pechar - varhany

Pokud vám jména interpretů připomínají někoho známého, není to podobnost čistě náhodná!

Pozvánka na výstavu

Galerie Chodovská tvrz a autorka vás zvou na vernisáž výstavy pořádané pod záštitou

Francouzského institutu v Praze

Jiřina Adamcová

**OKNA K NADĚJI
POCTA KATEDRÁLE**

malba

Vernisáž se uskuteční 1. července 2003 v 18 hodin.

Výstava bude otevřena 2.7.2003 až 30.7.2003 v Galerii Chodovská tvrz, Ledvinova 9, Praha 4 denně, kromě pondělí, 13 - 19 hodin.

Spojení MHD: Metro trasa C, stanice Opatov, autobus 213 směr Spořilov, st Chodovská tvrz.

NA ZADNÍ OBÁLCE

Přání z Básnickového kalendáře Honzy Volfa

Milí přátelé,

přejeme vám, aby se vám léto vydařilo.

Lépe než Honza Volf to neumíme vyjádřit, a proto vám posíláme pro potěšení obrázky z jeho Básnickového kalendáře

(pozn. redakce internetové verze: na obrázku je sluníčko s obličejem a pod ním nápis)

Mějme se hezky a žijme v lásce.

(c) HONZA VOLF. TEN, CO NEUMÍ HRÁT GOLF.

A tak se milujme, ale nikomu záměrně neubližujme. Svědomí spytujme a povýšenou pýchou se nenafukujme. Tvrdost srdce nemějme. Nebo jednou ošklivě dopadneme na zem. Vždyť pokoru, trpělivost a lásku to jsou vlastnosti které nezná jenom blázen .

(pozn. redakce internetové verze: na obrázku je dívka letící nad hlavami chlapců částečně ponořených do vody; v pozadí plachetnice a slunce)

MOJI MILÍ RODIČE, POSÍLÁM VÁM HEZKÝ POZDRAV Z PRÁZDNIN. BUDETE SE ASI DIVIT, ALE MÁM SE DOBŘE A TAK BLÁZNÍM. MOŽNÁ BY SE VÁM TO NELÍBILLO, ALE VZPOMEŇTE SI, VAŠE MLÁDÍ UŽ TU TAKY JEDNOU BYLO. A ŽE VŮBEC PO LÁSCE NETOUŽILO? NO TO SE MI ZROVN A NEZDÁ. TEĎ JSEM ZATÍM MLADÁ, COŽ NENÍ MÁ VADA, A TAK ZÁŘÍM JAKO HVĚZDA.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)